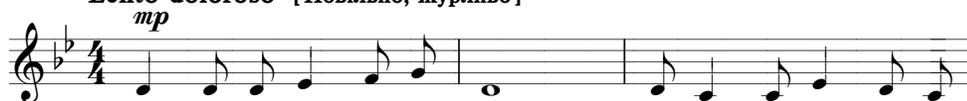

157 ВАЖКО НА СЕРЦІ МЕНІ

А. Бабачук

В. Прокопчук

Lento doloroso [Повільно, журливо]

1. Важ_ ко на сер_ ці ме_ ні - бать_ків_ський дім я по_
2. Я, без_ пе_ реч_ но, згрі_ шив пе_ ред то_ бо_ ю, мій
3. Та у лю_ бо_ ві сво_ їй ви_ слу_ хай ши_ ре про_

ки нув, ни_ ні ж на цій чу_ жи_ ні
от_ че, під_ ло, роз_ бе_ ще_ но жив,
хан ня, ту_ гу мо_ ю зро_ зу_ мій,

в роз_ па_ чі з го_ ло_ ду ги_ ну. Вста_ ну, до_ до_ му пі_
біль_ ше так жи_ ти не хо_ чу. Ни_ ні бла_ га_ ю те_
сліз_ не мо_ є по_ ка_ ян_ ня. В сві_ ті роз_ тра_ тив я

ду, в край не за_ бут_ ній і ми_ лий,
бе, гріх мій про сти і про_ ви_ ни,
все, тіль_ ки зо_ ста_ лась на_ ді_ я:

бать_ ко_ ві в но_ ги впа_ ду, мов_ лю: "Мій от_ че, по_
хоч і не гід_ ний те_ пер я на_ зи_ ва_ ти_ ся
ти, от_ че, при_ ймеш ме_ не, ду_ шу лю_ бо_ в'ю зі

ми_ луй!
си_ ном.

грі еш. ти, от_ че, приймеш, ме_

не, ду шу лю_ бо_ в'ю зі_ грі_ еш".